

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distribvtvs

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

§. IV. Quomodò probetur electio Sepulturae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

alia statim rediurus ad propriam Parochiam, ut d. Sancb. loco sit. tunc enim esset sepeliendus in Parochia sui domicilij cap. is qui de Sepult. in 6. Menoch. de Praesumpt. lib. 6. praesumpt. 88. num. 3. Rot. dec. 643. num. 2. par. 1. diuers.

38 Verum si quis ruri permanerer animo habitandi pro maiore anni parte, vel haberet domum hyc. malem in Ciuitate, & aestiuam in Rure, & aequali tempore modo in una, modo in altera moretur, tunc efficitur utriusque Parochia parochianus, ut qui in duobus locis quem principale habet domiciliū. & ideò in ea sepeliendus est, in qua de cedit Sylu. ver. confessor nu. 10. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 23. sub num. 12. vers. & confirmatur. Sperell. decif. 87. n. 10. Rot. decif. 656 par. 1. Divers.

39 Si quis autem haberet duo domicilia se collocans aequaliter in utroque, & in loco tertio eligeret sepulturam, ecclesia, in quibus habebat domicilia, inter se diuidere debent canonicae portio- nem cap. cum quis de Sepult. in 6. idemq. dicendum, si quis inhabitat domum in confinio duarū Parochiarum, vel duas domos coniunctas, quæ sint in duabus Parochijs; eadem enim ratione illæ duæ diuident quartam gl. in d. cap. cum quis ver. domicili. si 40 verò non eligeret Sepulturam, in tali casu defunctus sepeliri debet in ecclesia, à qua recepit sacra- menta d. cap. cum quis de Sepult. in 6.

41 Sed quæres, cuius Ecclesia Parochianus sit censendus is, qui ha-

bitat in confinio duarū ecclie- siarum, seu qui habet domum, quæ ex una parte sit de Parochia vniuecclesia, & ex alia, alterius ecclesia? Respond, quod talis dicitur Parochianus illius, ex qua domus aditum habet, quia ex aditu iudicatur de domo, cui cedat l. si cui ades ff. de leg. 3. Bart. in l. quod conclane num. 6. ff. de damn. inf. si verò domus habeat duas portas in diversis parochijs, iudicatur de ea parochia, in qua residet porta principalis, & aditus magis frequentatus, ut post Bart. d. Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 2. all. 32. num. 71. quibus adde Felin. in cap. omnes de maior. & obed. quem refert, & sequitur Ric- cius in Prax. for. eccles. p. 1. ref. 520. vbi etiam subdit, quod si aditus est à parte anteriori domus, & à parte posteriori, & uterque vicissim frequenteretur, nihilominus cē- setur esse Parochianus ecclesia à parte anteriori ex eo, quod illa pars censemur principalior, & no- biliar Bart. in l. cum in diversis ff. de relig. & sumpt. funer.

§. IV.

Quomodo probetur electio Sepultura

AD electionem Sepulturæ nō requiritur scriptura, sed sufficit, si quis coram testibus in Ecclesijs, vel Regularium, vel alijs sibi sepulturam elegerit, ut resoluit Sac. Congreg. Episc. & Regul. teste Lauor. var. clucubr. to. 1. tit. 2. cap. 11. nu. 121. probatur autem huius-

huiusmodi electio, etiam per testamentum, & Codicillum inualidum, ac per scripturam propria manu subscriptam Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 294. num. 34. & quamvis alias probanda esset per duos testes, sufficeret tamen, si testes huiusmodi essent singulares, videlicet si unus audiuit in tali loco, & alius in alio Genuens. in Prax. Archiep. cap. 61. numer. 8. & hanc esse communem dicit Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 575. & d. par. 4. ref. 294. nu. 32. subdit etiam Genuens. vbi supra, quod Neapoli in hoc statut dicto Confessarij, & ideo, vbi esset particularis consuetudo, esset seruanda.

43 Notandum tamen est, quod non valeret electio Sepultura facta ad suggestionem, videlicet, si Parochus dicat in istmo, vis sepeliri in Parochia, vel in alia Ecclesia, ipsam specialiter nominando, sed debet in genere interrogari, in qua Ecclesia velit sepeliri Cravett. conf. 7. vol. 2. Bursat. conf. 226. num. 18. vol. 3. quos refert, & sequitur Ricc. d. par. 4. ref. 294. num. 30. vnde si quis sponte eligeret Sepulturam, deinde inductus fuisset per suggestionem ad aliam eligendam, sepeliendas est in prima electa, secunda enim fuit inutilida ratione suggestionis idem Ricc. d. ref. 294. num. 39.

Notan. secundò, quod si infirmus tempore infirmitatis sibi elegerit sepulturam, & postea conualecat, censemur reuocasse illius electionem: nisi ex coniecturis appareat de eius conteraria voluntate, puta si huiusmodi electio

fiat in testamento, vel alio instrumento publico, hoc enim casu non censemur reuocata electio sepultura per conualecentiam. Ricc. in Prax. for. Eccles. par. 1. ref. 312.

45 Quæres primò, an Episcopus possit sibi eligere Sepulturam extra Diœcesini, vel extra Provinciam. Resp. affirmatiuè, & tunc debent fieri expensæ ex bonis ipsius defuncti licet acquisitis intuitu Ecclesiæ Gemin. cons. 1. num. 5. Hyer. Vener. de exam. Episc. lib. 4. cap. 17. num. 7. Alzed. par. 1. cap. 12. num. 46. quos refert Barbos. de off. & pot. Episc. par. 3. all. 114. n. 40.

46 Quæres secundò, vtrum Religiosi eligere possint sepulturam? Resp. negatiuè, nisi à Monasterio adeo remoti essent, ut ad illud commodè deferri nequeant cap. fin. de Sepultur. in sexto. Tertiarij verò siue viri, siue feminæ in propriis domibus habitantes, sepulturam vbi voluerint eligere possunt ex constitutione Leonis X. quā refert Lezan. in Summa qq. reg. to. 2. cap. 14. nu. 27. & 33.

47 Quæres tertio vtrum filij sam. possint sibi eligere Sepulturam? Resp. quod filii pareres siue masculi, siue feminæ possint sibi eligere sepulturam, etiam sine consensu Patris cap. licet Pater, & ibi glos. de sepult. in 6. in aptiberes verò non possunt, ut in dicto capit. licet Pater. etiam si id facerent cù auctoritate Tutoris: quia Tutor non potest ea perficere, quæ porrigitur post mortem pupilli, quo tempore tutela expirauit Ricc. in Prax. for. eccles. p. 4. ref. 294. n. 36 hoc

hoc tamen limitatur, quando maiitia suppleret ætatem, quia tunc etiam impuberis sepulturam sibi eligerre possunt Bart. in l. qui in potesta- te n. 3. vers. in uno tamen c. i. su, & in l. si filius am. post n. 2. ff. de testa. Lauor. d. cap. 11. n. 109.

§. V.

Quantum distare debeant sepulturae ab Altaribus.

Ita sepulturae debent esse remota ab Altaribus, ut Sacerdos, qui Missam celebrat, supra defunctorum cadavera pedibus non cogatur insistere capit. præcipiendum 13. q. 2. cap. non oportet de consecrat. dist. 1. Ricc. in collect. decis. 383 8. p. 8. Lauor. var. elucubr. 10. 1. tit. 2. cap. 8. n. 14. vbi refert, quod in actis ecclesiæ mediolanensis decretum fuit, ut sepulchrorum ostium longè absit ab Altaris scabellis ligneis, vel bradella cubitis ad minus, tribus, sepulchra vero ipsa ad scabellum ligneum non pertingant.

Quare nemo sepeliendus est prope altare, seu sub bradellis: & si reperiantur sepulturae iam construæ, non debet super illo Altare celebrari, sed debet interdici, donec 49 corpora alio transferantur, ut resoluit Sac. Cong. testibus Lauor. & Ricc. locis cit. vbi etiam dicunt, quod non sunt consecranda altaria, sub quibus sepulta sunt corpora mortuorum, nisi illis remotis.

Utrum possit aliquid accipi pro loco sepulturae.

A Lijnegant, ita S. Tho. 2. 2. q. 100. ar. 4. ad 3. Sylu. in ver. seputura n. 2. fuso. de visit. lib. 1. c. 25. n. 10. & alijs, quos refert & sequitur Genuens. in Prax. Archiep. capit. 33. n. 20. quia quando locus est pro se peliendis fidelium corporibus deputatus auctoritate Episcopi, tunc dicitur esse quid spirituale, vel spiritualitati annexum. cap. ad hæc de Relig. dom. glori. comm. recepta in c. in ecclesiastico 13. q. 2. Lauor. var. elucubr. tom. 1. tit. 2. cap. 10. num. 27. quamuis in eo loco nullus sepultus sit glori. in cap. abolenda de sepult. & ideo vendi non potest, nec aliquid recipi absque Simonia d. cap. in ecclesiastico. non obstante qualibet consuetudine c. abolenda de sepult. cap. non satis & cap. cum in ecclesiæ de Simon, nisi sponte detar cap. præcipiendum 13. q. 2. c. dilectus 2. de Simon. Quare si sepultura destinata sit pro costratribus, aut alijs personis, & fieret pactum, vel taxa, ut si extraneus velit ibi sepeliri, certum quid soluat, committeretur Simonia cap. audiuius eod. tit. de Simon. Sylu. in ver. sepultura n. 2.

Ex quo infert Abb. in cap. abolenda n. 5. de sepult. quod non potest licet vendi vas lapideum, seu lignum aptum ad capiendum corpus defuncti, si est deputatum ad hunc usum auctoritate Episcopi, quia tunc est religiosum.

51 Alij

